

sindede Præster som Skydshesten, der, selv om den ikke længere trælledes, saa dog vedblev at bære en brun, bred Rand paa Ryggen; saaledes kunde de frisindede Præster heller aldrig blive fri for at bære Mærke af de kirkelige Dogmer. Den norske Biskop Heuchs bekendte Anskuelse om Kvindens Stilling trevlede Hr. Ullmann op, saa der ikke blev Fnug tilbage.

Fredssagen, som nu vinder mere Forstaaelse i Norge, fik ogsaa her Støtte af udmærkede Talsmænd. Folketingsmand Bajer indledede Sagen og anskueliggjorde Arbejdet for Sagen paa den sorte Tavle, og hvem skulde ogsaa være mere inde i Arbejdet end han, der har været den første her hjemme, og som i flere Aar stod saa godt som ene med sin „Fred mellem Nationerne.“ Frk. Friberg (Helsingfors) viste Fredssagens og Kvindesagens Forhold til hinanden. Ogsaa den varme Fredsven Uffe Birkedal hævdede Følelsernes Ret og Nutidsbevidsthedens Uforenelighed med Krig.

Mange andre talte, og der var sikkert ingen, der ikke bragte lidt af den friske Fjældluft med hjem fra dette vellykkede Møde i Seljord.

Værd at lægge Mærke til.

I Norge arbejdes der stærkt for borgerlig Vielse. Statsraad Wexelsen har oplyst, at i Kristiani Stift var i 1890 358 Personer udtraadte af Statskirken, fordi de ønskede borgerlig Vielse, ogsaa han finder det korrektest at indføre tvungen borgerlig Vielse, men efter de nuværende Omstændigheder maa man tage, hvad man kan faa, og nøjes med valgfri Vielse. Naturligvis taler den bekendte frisindede Stortingsmand Ullmann for borgerlig Vielse.

Selv om Hustruen har den dybeste Modbydelighed for sin Mand, kan han dog fordrø af hende det mest nedværdigende af alt, nemlig uden Tilbøjelighed at gøres til Redskab for en dyrisk Funktion.

Efter St. Mill.

AVERTISSEMENTER.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Paa Oplædning af Bestyrelsen vil Frøken Melanie Borring Mandagen den 14de September, Aften Kl. 8½, Østergade 15, fortælle om Kommuneskolerne i Paris. En Mængde Arbejder af franske Skolebørn vil samtidig blive fremlagt.

Kommuneskolens Lærere og Lærerindgr indbydes særligt. Foreningens Medlemmer har gratis Adgang. Ikke-Medlemmer, Mænd saa vel som Kvinder, betaler 25 Øre.

Kvindebladet

„Hvad vi vil“.

udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening, redigeret af Fru Johanne Meyer, udkommer hver Søndag og koster 60 Øre Kvartalet foruden Postpenge. Kan bestilles paa alle Postkontorer samt i Hovedexpeditionen, **Aviskontoret Nyvej 19, Stuen til venstre.**

Enkelte Numre faaes à 5 Øre paa forskellige Steder i Byen og paa Broerne.

Folkehøjskolen i København,

Linnésgade 22. K.

Den 1. November aabnes et **6 Maaneders Kursus**, fælles for Elever af **begge Køn**. Betaling for Undervisningen 80 Kr. For en enkelt Maaned 15 Kr. De, der ønsker det, faar Undervisning i **Tysk og Engelsk** uden Forhøjelse af Betalingen. Nogle utormuende Elever kan faa **fri Undervisning**.

Nærmere Oplysning faas ved Henvendelse til undertegnede Forstander, der indtil 15. Avgust bor i Hjørlande pr. Slangstrup.

Morten Pontoppidan.

Odder Højskole.

Odder St. Skole for **Kvinder** fra 3. Novbr. — April. Trykt Meddelelse faas paa Forlangende.

A. Kr. Dolleris.

Korsetter.

Store Kongensgade 15,

Korsetfabrikken.

C. Hansen.

Udvalg af smukke og billige **pyntede Hatte** Adelgade Nr. 18.

Bladets Ekspeditionskontor,

Nyvej 19,

er aabent Søndage fra Kl. 9 Fm. til 6 Eftm.

Haandarbejder

paabegyndte og færdige, anbefales i stort Udvalg til billige Priser. Paa Brude- og Konfirmationsudstyr i Linné modtages Bestillinger. Om ønskes, kan Damerne selv lægge Tøjet dertil.

C. Willumsen,

Hj. af **Linné- og Frederiksborggade.**

Tivoli

er daglig aaben fra Kl. 8 Morgen; med de sædvanlige Forlystelser fra Kl. 4 Efterm. til Kl. 11 Aften. Søn- og Helligdage indtil Kl. 12. Prisen er 50 Øre for en Voksen, 25 Øre for et Barn.

I Koncertsalen

giver det store Orkester hver Aften 3 Koncerter (Søn- og Festdage gives 4).

Indhold: Fru Rosalie: Billeder fra Kullen.

— Louise Nørhø: Mandfolkehø. — Svar til Hr. P. H. i „Arbejderen“. — Melanie Borring: Taksigelse. — Den sædvanlige Misforstaaelse. — Folkehøjskole i København. — Fjældluft. — Værd at lægge Mærke til. — Avertissementer. — Dolce far niente.

Redaktør: Fru Johanne Meyer, Naboløs 4. K.

Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19. København V.

2)

Dolce far niente.

Af

Johan Nordling.

„Men Strippen og Skamlen skal vel hjem alligevel. Maa jeg hjælpe Dem?“

„Det behøves ikke.“

„Aa jo, naar jeg nu beder —“

„Nej.“

Hun rystede bestemt paa Hovedet, saa Fletningen dansede, og saa' ham for første Gang op i Ansigtet.

Han syntes, at han havde aldrig set et Par saa himmelblaa Øjne.

Hun bøjede sig ned, tog Skammelen og Strippen og begyndte at gaa hjemad langs Strandkanten. Han fulgte hende i Hælene.

„Er De vred paa mig?“ spurgte han lidt efter.

Hun svarede ikke.

Saa gik de et langt Stykke uden at sige noget. Til sidst begyndte han:

„Hvis De nu ikke vil tilgive mig, saa faar jeg ikke Ro mere i hele mit Liv.“

Hun drejede ikke en Gang Hovedet.

„Jeg er det ulykkeligste Menneske under Solen“, vedblev han med tilbørlig og som han troede, dybt gripende Pathos.

Ikke noget Svar. De gik saa endnu et Stykke aldeles tavse. Han gik og saa' paa hvor stiv og rank hun holdt sin lille, hvide Nakke, og hvor spotsk hun en Gang imellem kastede Hovedet tilbage, saa Haaret flagede for Vinden.

Da de omsider næsten var hjemme, og kunde se det rødmaalede Hus med Fiskenet, Baad, Kartoffelmark og det hele, saa greb han hende i Armen, standsede hende og fremhvædede med en bedrøvelig Theaterhvisken, som gik gennem Marv og Ben:

„Tilgiv mig — ellers gaar jeg direkte ned til Stranden og drukner mig lige for Deres smukke Øjne.“

Da vendte hun sig om, smilede og sagde:

„De er det utaaleligste Menneske paa Jorden. Jeg tilgiver Dem.“

Og under en klingende Latter forsvandt hun i Løb ind i Huset.

Alm gik ned til Broen — det var en lille uanselig Bro, blot et Par Brædder med Stolper — og satte sig for at se paa Solnedgangen. Men da Lugten af stegt Fisk oppe fra Huset blev ham alt for fristende, gik han der fra med det letteste Hjerte af Verden.

* * *

I tre lange Dage bestilte han ikke det mindste, strejfede bare om i Bakkerne for at søge efter Motiver, som han sagde.

Der maa have været Motiver i Mængde henne ved Engen; ti om Morgen og Aften, naar Grete kom derhen for at malke, var han der altid for hende, stod nede ved Stranden eller i Skovkanten, skyggede med Haanden for Solen og saa' grumme eftertænksom ud. Det var ikke saa let for ham at træffe et Valg.